

990202-2

Filosofie se liší ode všech věd mj. v tom, že se nikdy nesmí specializovat. To s sebou přináší samozřejmě značné problémy a také potíže. O ničem nelze myslit ani vypovídat leč tak, že se soustředíme na něco, zatímco vše ostatní necháme ustoupit do pozadí. Tak tomu bylo už v mytickém období, a je tomu tak dokonce i na úrovni animální pozornosti ve vztahu k okolnímu světu. Zatímco na animální úrovni je určitý komplex souvislostí aktualizován na základě určitých signálů, zaznamenaných receptory a potom vybavujících a startujících třeba příslušné akční systémy, prostředí mýtů a mytických vyprávění představuje zavedení souvislostí nového typu, prostředkovaných jazykově. Díky ustavení mytické narativity se člověk přestává omezovat na své osvětí, získává vůči němu (ještě dost nevědomky, neuvědoměle) jistý odstup, vstupuje do světa (hájemství) jazyka a skrze jazyk i řeči (právě mytické, tj. mýtu) a pak do tohoto nového světa narativity postupně vtahuje leccos ze souvislostí před-mytických a mimo-mytických (především to, co vyvolává jeho největší interes a zvědavost).

(Písek, 990202-2.)